

SELOSTUKSIA RAPPIOTILASTA

Katastrofin läheneminen on nykypäivien tärkein kysymys, peruskysymys. Siitä on koottava mahdollisimman tarkkoja tietoja. Tässä esitämme varsin opettavaisia lainauksia vastustajiemme, yhteenliittyneiden narodnikkien ja menshevikkien lehdestä („Izvestija Petrogradskogo Soveta” № 70, toukokuun 19 piltä).

„Onnettomuus, joukkotyöttömyys lähenee. Yhteenliittyneet työnantajat vastustavat yhä tiukemmin työläisten vaatimuksia. Työnantajat turvautuvat omalaatuiseen italialaiseen lakkoon ja naamioituihin työsulkuihin”.

Ja edelleen:

„...kapitalistit eivät tee mitään auttaakseen valtiota selviytymään taloudellisista vaikeuksista...”

...kapitalistit, jotka pitävät itsepintaisesti kiinni liikevoitoistaan, ovatkin juuri oikeita sekasorron aiheuttajia ja vastavallankumouksellisia. Mutta vallankumous ei tahdo eikä se saa tuhoutua. Elleivät kapitalistit auta vallankumousta vapaaehtoisesti, sen täytyy käydä käsiksi heihin”.

Olisi vaikea sanoa kaunopuheisemmin, eikö totta? Tilanne on siis todellakin mitä kriitillisin. „Vallankumouksen” täytyy „käydä käsiksi kapitalisteihin” — *minkä* vallankumouksen? *minkä* luokan vallankumouksen? *miten* sen pitää käydä käsiksi?

Tässä on selostajien vastauksia Toimeenpanevan komitean toukokuun 16 päivän istunnossa:

„Useat selostajat esittivät synkän kuvan maan talouselämässä valitsevasta yleisestä rappiotilasta... porvarilehdet... eivät puhu mitään onnettomuuden todellisista syistä: sodasta ja porvariston omanvoitonpyyteisestä menettelystä”.

Ministerisocialistin, menshevikki Tsherevaninin selostuksesta:

„Koettavanamme oleva taloudellinen rappiotila on niin vakava, että tilannetta ei voida pelastaa erinäisillä lievikkeillä, muutamilla konkreettisilla toimenpiteillä. On tarpeen yleinen suunnitelma, on tarpeen koko talouselämän säännötely valtion taholta...

Suunnitelmamme konkreettista toteuttamista varten ministeristön yhteyteen on muodostettava erikoinen talousneuvosto”.

Vuori synnytti hiiren. „Kapitalisteihin käsiksi käyvän vallankumouksen” asemesta ilmeisen byrokraattinen resepti.

Avilovin selostuksesta:

„Nykyisen taloudellisen rappiotilan perussyynä on tärkeimpien teollisuustuotteiden puute...

...Jatkuvan hintojen nousun aikana monien työläiskategoriain asema lähentelee kroonillista nälänhätää...

...Valtavia liikevoittoja kahmivat teollisuudenharjoittajat eivät suostu tekemään myönnytyksiä työläisille, elleivät heidän tuotteidensa hinnat kohoa samanaikaisesti...

...Ainoana ulospääsynä muodostuneesta tilanteesta on tavarain hintojen normittaminen. Mutta sellainen normittaminen käy käytännössä mahdolliseksi vain siinä tapauksessa, jos tuotteiden jakelu kokonaisuudessaan toimitetaan julkisen vallan ohjeiden mukaisesti.

Tällaisen normitettujen hintojen perusteella toimitettavan pakollisen jakelun vallitessa on saatettava valvonnan alaiseksi myös tuotanto, sillä muutoin se voi supistua ja jopa keskeytyäkin...

...Samalla on alistettava valtion valvontaan ne lähteet, jotka antavat teollisuudelle käyttö- ja peruspääomaa — luottolaitokset”.

Tov. Avilov on näköjään unohtanut sen, että „valtio” on koneisto, jota työväenluokka ja kapitalistit kiskovat eri suuntiin. Mikä luokka kykenee nyt käyttämään valtiotaltaa?

Bazarovin selostuksesta:

„Kiinteistä hinnoista ei tosiasiallisesti pidetä kiinni; valtion monopolit ovat olemassa vain paperilla; tehtaiden hiili- ja metallivarustelun säännötely ei ole tehnyt mahdolliseksi suunnata tuotantoa valtion etujen mukaisesti eikä se ole edes pystynyt tekemään loppua markkinoilla vallitsevasta anarkiasta, se ei ole pystynyt hävittämään välittäjinä toimivien jälleenmyyjien keinottelua.

Teollisuuden alalla on muodostettava pakollisessa järjestyksessä trusteja valtion toimesta.

Vasta sitten, kun tuotantolaitosten hallinnot ja kapitalistit on kutsuttu pakolliseen valtionpalvelukseen, voidaan ryhtyä tehokkaiisiin toimenpiteisiin taistelussa sitä sekasortoa vastaan, jota teollisuudenharjoittajat aiheuttavat tahallisesti tuotannossa”.

Kapitalistien (tahallisesti sekasortoa aiheuttavien kapitalistien) valtion tulee kutsua kapitalistit pakolliseen valtionpalvelukseen — se on samaa kuin luokkataistelun unohtaminen.

G. V. Shuban selostuksesta:

„Vaikka olemme jo kahden kuukauden ajan esittäneet herkeämättä vaatimuksia, niin yleinen kysymys, kansantaloutta ja työn järjestelyä koskeva kysymys ei ole liikahtanut paikaltaan. Seurauksena on ollut paikallaan polkeminen. Tilanne on nyt tällainen: meidän on onnistunut viedä läpi, vaikkakin taistellen, useita toimenpiteitä ja lakeja, meillä on jo viljamonopolia koskeva laki... Mutta kaikki tämä on jäänyt paperille...

...Olemme saaneet periaatteessa luvan kunnallistaa maatalouskoneet. Mutta sitä ei voida tehdä, kun koneita ei ole tai niitä on vain nimeksi. Maatalouskonetehtaat taas valmistavat aivan toisarvoisia esineitä armeijaa varten. Mutta paitsi sitä, että on saatava järjestykseen maan koko talouselämä, on vihdoinkin särjettävä ja uudestijärjestettävä koko valtiovallan toimeenpaneva koneisto”...

Se on jo lähempänä asiaa, lähempänä asian ydintä! „On särjettävä ja uudestijärjestettävä koko valtiovallan toimeenpaneva koneisto” — se on totta. Mutta eikö ole selvää, että kysymys valtiovallan *koneistosta* on vain pieni osa kysymyksestä, joka koskee valtaa käsissään pitävää *luokkaa?*

Kukovetskin selostuksesta:

„Maan finanssitilanne on perin kauhea. Lähenemme nopeasti finanssivararikkoa...

Pelkät finanssitoimenpiteet eivät auta...

On ryhdyttävä levittämään pakollisesti lainaa, ja ellei se johda toivottuihin tuloksiin, on siirryttävä pakkolainaan.

Toisena toimenpiteenä on teollisuuden ehdoton säännöstely, kiinteiden hintojen säätäminen tuotteille”.

„Pakollisuus” on hyvä asia, mutta kysymys on vain siitä, mikä luokka tulee pakottamaan ja minkä luokan tulee olla pakotettavana?

Gromanin selostuksesta:

„Se, mitä nyt tapahtuu kaikissa maissa, voidaan luonnehtia kansantalouselimistön rappeutumisprosessiksi. Sen vastakohtaksi asetetaan kaikkialla järjestämissperiaate. Valtio on käynyt kaikkialla käsiksi talouden ja työn järjestelyyn...

Hallituksella enempää kuin maallakaan ei ole vielä nytkään keskusta, joka säännöstelisi maan talouselämää, ei ole niin sanoakseni talousaiivostoa. Se on luotava... On järjestettävä valtaa omaava toimeenpaneva elin. On muodostettava talousneuvosto”...

Uusi virkavaltainen virasto — sitä edellyttää Gromanin ajatus! Se on surkeaa.

Kaikki myöntävät, että ennenkuulumaton romahdus on kiertämätön. Mutta he eivät käsitä pääasiaa: *vain vallankumouksellinen luokka* kykenee pelastamaan siltä maan.

„Pravda” № 67, kesäkuun 9
(toukokuun 27) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
